



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

**Sacra Veterum Temporum Uti Et Evangelica, Ac  
Apostolica Historia**

**Steinhart, Franz**

**Ingolstadii, 1734**

**VD18 90104692**

Eleazar, Pontifex Judæorum & Dux.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62332)

quòque mi-  
gram.  
Jol. 1. 12.  
ant. 6. 9.

permittens; vixeruntque deinceps Judæi quietè tum in patria tum per reliquam Syriam in novis his civitatibus secundum leges & ritus patrios sub isto & sequentibus Regibus Syriæ & Asiæ, sed & in Ægypto eos Ptolomæus stabilivit.

### Eleazar, Pontifex Judæorum & Dux.

Ab An. 3713.  
Eleazar mir-  
dit Regi Æ-  
gypti 72. Ju-  
æos, qui li-  
bros sacros  
vertant in  
linguam Græ-  
cam.  
Ptolomæus II.  
Philadel-  
phus dicitur  
Ægypti Rex.

**M**ortuo Simone, qui duodecim ferè annis Pontificatum sanctè atque utilitèr administravit, successit Eleazar Simonis Frater, non Onias Simonis Filius, quòd tum adhuc parvulus esset. Non diu post moritur Ptolomæus Ægyptiaci Fundator Imperii; successit Filius Ptolomæus secundus, quem consortem Imperii præ aliis Filiis vivus adhuc Pater assumpserat. Iste Regni sui initio iussit in Insula prope Alexandriam celebrem Pharum seu altissimam turrem construi; ne nautæ in Insulam impetuosi provecti in portu naufragium facerent, sed maturè, dum adhuc in alto navigarent, accensa in Pharo face monerentur. Erat quoque Rex iste literarum atque doctorum hominum valde amans; unde celebrem Alexandriæ Bibliothecam erigere cœpit; quam ut etiam Hebræorum libris, quos ipsi divinos profitebantur, ornaret, ab Eleazaro Summo Pontifice per epistolas petiit peritissimos quosque probatissimosque Interpretes, qui eos in Græcam linguam, tunc in Syria ac Ægypto etiam inter Hebræos jam valde communem verterent. Annuente itaque Eleazaro in urbem regiam Alexandrinam convenère septuaginta duo Judæi utriusque linguæ insigniter periti, quorum opera Sacri Codices in linguam Græcam summa fide translati sunt divino planè beneficio, ut sic ethnicis quoque Nationibus præpararetur salus, apud quos Græca tunc lingua, ut in Græcorum Imperio, frequentabatur.

Romani sub-  
actâ Italiâ  
et am in mari  
dominari in-  
cipiunt.  
Antiochus,  
Rex Syriæ,

Dum hæc fiunt in Ægypto, Seleucus ex commilitonibus Alexandri Magni ultimus superstes per insidias occiditur; Syriæque ac Asiæ Rex fit ejus filius Antiochus. Ptolomæus vero missis ad Romanos muneribus amicitiam cum iis primò pepigit, quâ re delectati Romani vicissim Legatos in Ægyptum misere, qui à Rege magnificè donati redierunt. Porro Romani subactâ demum post quadringentos & octoginta annos pacatæque ferè tota Italiâ potentiam suam hoc tempore etiam foras pro-

producere cœperunt. Eos excivit nimia Carthaginensium potentia non in Africa solum sed & Hispania, Corsica, Sardinia, vicina Sicilia, terra marique dominantium; quare etiam nunc primum rem nauticam attigerunt, classemque parârunt, primò quoque argentum signârunt, postquam collegerunt ingentem illius vim ex debellato Pyrrho Epirotarum Rege & tam multorum jam populorum tributis.

Ab An. 3719.

Manasses, Pontifex Judæorum & Dux.

Leazaro in Pontificatu successit Manasses ilius Patruus. Antiocho verò pariter mortuo filius Antiochus secundus; quo regnante totius ferè orientis ultra Euphratem populi à Macedonibus, qui à tempore Alexandri eis dominabantur, defecerunt; sed & jam antea certantibus inter se Alexandri commilitonibus excusso Græcorum jugo surrexerant Regna Ponti, Bythiæ, Pergami, Armeniæ, & Cappadociæ, quod ultimum Mithridates Pater & Filius fundârunt.

Varia Regna excussò Macedonum jugo in Asia iurgunt. Antiochus II. Ab An. 3737.

Inter Reges quoque Ægypti & Syriæ ab aliquot annis enata sunt hostiles iniuicitia, quibus ut demum finem imponeret Ptolomæus, filiam suam Berenicem Antiocho uxorem dedit unâ cum ingenti auri argentique summa dotis nomine; ob quam aliâsque dotes eidem Antiochus coronam imposuit locoque Reginæ habuit, Laodice, quam jam antea uxorem habuerat, in concubina locum detrusâ; quæ contemptum ultura post aliquot annos Antiochum primò, deinde etiam Berenicem ejusque filium necavit, simulque nefariis his cadibus suo filio Seleuco adiutum ad Regnum patefecit. Itaque post Antiochum regnavit in Syria Seleucus hoc nomine secundus. Eodem anno in Ægypto vivere desit Ptolomæus secundus, & imperare cœpit ejus filius Ptolomæus tertius. Sed & Manasses hoc tempore senex mortuus est; cui in Pontificatu successit Simonis Justi filius.

Pax inter Ægypti & Syriæ Reges.

Seleucus II. Ab An. 3752. Ptolomæus III.

Onias II. Pontifex Judæorum & Dux.

Ptolomæus infanda Laodices scelera ulturus cum exercitu in Syriam venit, quam etiam victo Seleuco ac Laodice interfecta totam ferè occupavit, multosque deinceps annos tenuit,

Ab An. 3771.

Judæa venit in potestatem.